

Obecní kronika Svitávka - rok 2011

Chronologický přehled událostí

V pravidelném novoročním projevu prezidenta ČR Václava Klause mimo jiné zaznělo:

„Jistou změnu loňský rok přinesl. Do parlamentu se dostaly dříve neznámé politické strany a jak na centrální úroveň, tak do vedení obcí a měst přišly nové osobnosti. Dejme jim příležitost, aby ukázaly, co umějí.

Rok 2011 – stejně jako ten právě skončený – bude zřejmě rokem ekonomického růstu, ale důsledky nedávné hospodářské krize budou i nadále citelné.

Nemůže tomu být jinak. Žili jsme bez rezerv a na dluh. V letech 2004 až 2007 jsme nevyužili příznivé situace k tomu, abychom zahájili potřebné změny. Rok 2009 a velkou část roku 2010 jsme propásli čekáním na vládu, která by se do nich pustila. Teď přišly nepříjemné rozpočtové škrty, které však – samy o sobě – nezaručují, že se v budoucnu k podobným opatřením nebudeme muset vracet.

Vím, že je těžké právě dnes přesvědčovat veřejnost o nutnosti přijmout rozpočtové škrty, když například stát ve stejné chvíli – kvůli minulému, tak zvané „zelené“ politice podpory solární energie – připravil zdražení elektřiny, při kterém se budou peníze milionů lidí přesouvat do státům garantovaných zisků donedávna zcela neznámých a jen za tímto účelem vytvořených firem.

Žádný stát nemůže svým občanům zajistit blahobyť, i když to leckdy slibuje či na dluh provádí. O to důležitější je uvnitř společnosti vytvářet pevné a solidární vztahy.

Občanskou solidaritu vnímejme v co nejširších souvislostech. A držme při sobě. Byly doby, kdy snad mělo jistý smysl odcházet „za lepším“ do ciziny, ale dnes tomu tak určitě není. Výzvy, aby se v některých profesích organizovaně, kolektivně a hromadně odcházelo do ciziny, jsou něčím, s čím se nemůžeme smířovat. Je to nepřijatelné vydírání. Známa varovná slova o opouštění vlasti z básně Viktora Dyky platí i dnes ve světě mobilů a internetu.

Pokud nežijeme jen katastrofickými titulky médií, víme, že rok 2010 přinesl mnoho pěkného. Nepodléhejme hlasům těch, kteří si libují v pesimismu, v neustálé kritice všeho a všech, v nepřejčnosti a závisti, hlasům těch, kteří si rozhodnou a rozhořčenou kritikou a tepáním nešvarů budují své ničím jiným neopodstatněné postavení nadřazenosti a výjimečnosti, hlasům těch, kteří mají zvláštní radost z neúspěchu a nezdaru.“ Tolik zkráceně slova prezidenta.

Téhož dne se v 18 hodin za hojné účasti spoluobčanů uskutečnil v parku již tradiční novoroční ohňostroj.

Dne 4. ledna nastalo částečné zatmění slunce. V ČR bylo viditelné krátce po 8. hodině ranní a vrcholilo kolem 9. hodiny a 25. minuty, kdy Měsíc zakrýval téměř 80 procent slunečního kotouče. Konec zatmění nad českým územím nastal před 11. hodinou.

V rámci Tříkrálové sbírky, která probíhala od 1. do 14. ledna 2011 vybrali koledníci v obci celkem 1.448 Kč. Výtěžek bude použit na podporu akcí pro zdravotně a sociálně znevýhodněné děti a podporu střediska humanitární pomoci.

Úhrada a stanovení místních poplatků pro rok 2011 – za odvoz a uložení komunálního odpadu 460 Kč a poplatek ze psů 120 Kč v termínu do 31. května.

V sobotu 22. ledna se konal Myslivecký ples, pořadatelem byl Myslivecký spolek Svitávka. Hudbu zajistila skupina Arcus, návštěvnost na sokolovnu velmi vysoká – asi 300 účastníků.

O týden později 29. ledna odpoledne proběhl Dětský maškarní karneval na téma „cirkus“. Celým odpolednem provázela Martina Klimešová v roli principála. Na děti čekal také krotitel dravé zvěře, provazochodkyně nebo kašpárek, s kterými děti plnily různé úkoly.

Ve čtvrtek 3. února začala výměna oken počínajíc od druhého patra školní budovy ze strany silnice. Stará okna jsou postupně nahrazována okny plastovými, v půlce března jsou všechna vyměněna včetně vchodových dveří. Následně se začíná stavět lešení kolem školní budovy z důvodu zateplení celého objektu. Stavební práce na zateplení školy provádí vítěz výběrového řízení společnost DIRS Brno s. r. o., která nabídla cenu 6 099 764 Kč.

V sobotu 5. února se uskutečnil XX. reprezentační ples SK Moravan, oddíl kopané, hudba ARCUS. Podle informace pořadatelů se plesu zúčastnilo 62 platících návštěvníků. A 19. února se konal XVI. Sokolský ples TJ Sokol Svitávka. Hrála skupina Magnum. Ples navštívila asi stovka lidí.

Pod patronátem kulturní komise se v neděli 27. února ve Velké Löw-Beerově uskutečnil „Koncert při svíčkách“, na němž vystoupila celá řada sólistů a Svatojánský chrámový sbor Svitávka pod vedením L. Koryčánkové.

V březnu byla zahájena výstavba kanalizace a to v místních částech V Domkách a Na Skalkách. Výkopové práce započaly od ulice Krátká směrem do Domků, dále ulicemi Fr. Řepky, Tyršova a Havlíčkova. Lokalita Na Skalkách začala v dubnu ulicí Sedláčkova (od mlýna) a pokračovala ulicí Husova.

Farnost a městys se domluvily na spolupráci při zajištění opravy našeho kostela. Byly zhotoveny studie na generální opravu, při které bylo zjištěno, že praskliny v kostelní zdi jsou způsobeny kořeny stromů, které jsou v blízkosti kostela. Bylo doporučeno jejich skácení.

Na 12. března zorganizovalo MC Ferda výšlap na Alexandrovu rozhlednu u Adamova. Výprava vlakem odcestovala do Adamova a tam se vydala po turistické značce na rozhlednu, která se nachází ve výšce 520 m. n. m a je volně přístupná. Poté se pokračovalo do Babic nad Svitavou, kde si zájemci prohlédli Malou Macochu, dále přírodní rezervaci Čihadlo a také Babickou jeskyni. Cesta končila v Bílovicích nad Svitavou, odkud se všichni vrátili vlakem zpět do Svitávky.

V sobotu 19. března se v sokolovně konal 11. Maškarní ples. Pořadatelem byli místní ochotníci. Hudbu v hlavním sále zajistila skupina Arcus, v baru DJ SWEET. Letošním tématem plesu byla „strašidla“. Sokolovna se tak zaplnila čarodějnicemi, upíry, ohnivými ženami, mumiiemi či kostlivci. Čarodějnice z Ochotnického divadla Svitávka předvedly parodii na známou Erbenovu Kytici. Mezi maskami bylo těžké vybrat tu nejlepší, nakonec zvítězili Miloš Hamerský a Radek Jokeš, kteří se převlékli za strašáky do zelí.

Česká národní banka rozhodla o ukončení platnosti bankovek v nominální hodnotě 50 Kč ke dni 31. března 2011. Neplatné bankovky s portrétem Anežky České bylo možné od 1. dubna 2011 do 31. března 2012 vyměňovat v pobočkové síti komerčních bank a České národní banky. Mince nominální hodnoty 50 Kč zůstaly nadále v platnosti.

Na Velikonoce 23. a 24. dubna v kostele sv. Jana Křtitele na mších, které celebroidal P. Miroslav Šudoma, vystoupil Svatojánský chrámový sbor pod vedením L. Koryčánkové. Varhanní doprovod zajistila Lenka Fojtová.

V pořadí druhý výšlap mateřského centra se uskutečnil 30. dubna. Cílem byla tentokrát dobře ukrytá rozhledna Jára Cimrmana poblíž Březové nad Svitavou. Po její návštěvě šli turisté pěšky do Moravské Chrastové, Deštné a Horního Smržova, kde se nachází v rekonstruovaném objektu bývalé zemědělské stavby muzeum zachycující život lidí na venkově v období první poloviny minulého století. Vystaveny jsou především zemědělské stroje a nářadí, ale i ukázka bydlení na venkově včetně vybavení domácnosti. Další zastávkou byla zřícenina hrádku Rumberk a přes Blata, Babolky a Havírnu se všichni dostali na nádraží v Letovicích.

Začátkem května pokračovaly práce na silničním průtahu Svitávkou z náměstí směrem na Letovice pokládáním živičného povrchu. Na této investiční akci se podíleli SÚS JMK Brno a městyň Svitávka, který zajišťoval část stavby – prodloužení vodovodu za železniční nadjezd pro lokalitu U Labutě, vybudování chodníku, přeložku veřejného osvětlení, trvalé dopravní značení, dešťové přípojky, obrubníky. Za zhotovitele této části stavby byla vybrána firma Firesta-Fišer, rekonstrukce, stavby a. s., Brno s nabídkovou cenou 1 158 310 Kč. Průtah byl po dokončení povrchu vozovky zprovozněn v pátek 24. června.

V sobotu 7. května se ve Velké Löw-Beerově vile uskutečnilo vystoupení Horňácké cimbálové muziky s primášem Liborem Supem a ženského sboru Lipina z Hroznové Lhoty za hojné účasti posluchačů. Po koncertě následovalo posezení u cimbálu s ochutnávkou zemských vín a možností jejich nákupu.

Na Den vítězství 8. května připadající letos na druhou květnovou neděli, se konala v místní sokolovně tradiční oslava Svátku matek s obvyklým programem, který vyplnily děti.

Premiéra komedie Westernstory, v němž některé záběry byly točeny v září loňského roku u nás ve Svitávce, se uskutečnila 11. května 2011 v Boskovicích, druhá premiéra 12. května ve Špalíčku v Brně a třetí premiéra 18. května ve Slovanském domě

v Praze. V Boskovicích film provázal úspěch, neboť všichni chápali, že z jejich prostředí je to věc výjimečná. Oficiální kritika k filmu však příznivá nebyla.

V týdnu od 16. května byly zahájeny práce na kanalizaci a ČOV v části Na Záhonech.

V květnu natáčela německá televize záběry v obecním parku a interiéru ve svitáveckých Löw-Beerových vilách pro svůj dokumentární pořad.

MC Ferda Svitávka uspořádalo v parku městyse 21. května akci plnou her a tance pro děti nazvanou „Mraveniště“. Součástí byla také výstava obrázků dětí z místní MŠ a ZŠ ve skleníku na téma „Ferda Mravenec, aneb co se děje v trávě“.

Dne 24. května byl oficiálně dokončen a předán bytový dům č. 530 na ulici Školní. Budova je postavena v minimalistickém stylu. Uvnitř se nachází 13 bytových jednotek o velikosti 45-60 m². Záměrem obce bylo vytvořit byty pro mladé rodiny a přilákat je tak do Svitávky. Stavba samotného objektu vyšla na 17,5 mil. Kč. Z Ministerstva pro místní rozvoj získala obec dotaci ve výši 8 200 000 Kč, zbylé náklady jsou hrazeny úvěrem, který se bude splácet ze získaného nájemného. K domu náleží parkoviště s celkem 26 místy, z toho jsou dvě místa vyhrazena pro tělesně postižené.

Dne 20. června se MUDr. Loskot vzdal mandátu člena zastupitelstva. V souladu s § 46 zákona 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nastoupila za odstupujícího člena zastupitelstva Martina Klimešová jako náhradník z kandidátní listiny téže volební strany v zákonem stanoveném pořadí.

V pátek 24. června se předpouťová zábava pořadatelům SK Moravan, oddíl kopané nevydařila, přišlo asi 50 návštěvníků a po osmé hodině večerní začalo pršet. O den později se konal Velký předpouťový karneval, neprší, ale je chladno a návštěvnost je vyšší než předchozího dne.

V neděli 26. června je celý den zataženo s občasnými dešťovými přeháňkami. V místním kostele se konala slavnostní pouťová mše, jejím celebrantem byl P. Miroslav Šudoma. V rámci mše vystoupil s pestrým repertoárem Svatojánský chrámový sbor, který na varhany doprovázela Lenka Fojtová. V parku odpoledne hrála za chladného počasí Boskovická kapela pod vedením Zdeňka Jindry.

Zateplení Základní školy Svitávka provedené zhotovitelem DIRS Brno s. r. o. bylo dokončeno k 31. červenci 2011. Zahájení prací bylo podle podkladů městyse 1. listopadu 2010, celkové náklady na akci byly vyčísleny na 7 319 716 Kč s DPH, z toho bylo 85% uznatelných nákladů hrazeno z dotace EU, 5% ze SFŽP a 10% z vlastních zdrojů. Cílem této akce byla úspora energie v objektu základní školy. Navrhovaná opatření spočívala v zateplení obvodových stěn, výměny výplní, zateplení podlahy pod venkovním prostorem, zateplení stříšky pod kabinety a zateplení stropů. Během těchto prací byly provedeny nezbytné klempířské práce a impregnace střešních trámů. Po dohodě pak byly instalovány venkovní žaluzie na oknech.

Koncem srpna odevzdal Jaroslav Sadílek z Bystřice nad Pernštejnem komplexně zpracovanou práci „Svitávka, historický vývoj stavebních památek a osídlení obce“.

Těžištěm této práce bylo zejména starší dějinné období přelomu raného a vrcholného středověku, kdy dosáhla Svitávka vrcholu svého významu v celé éře své tisícileté existence. Dále v ní byl položen důraz na etapu raného novověku, tedy na období od konce 16. do druhé poloviny 18. století, v konečné části byla zmíněna krátkodobá fáze spojená se začátkem 20. století, kdy přičiněním rodiny Löw-Beerů vznikly na okraji městečka nejen dvojice honosných secesních vil, ale i blízký tovární komplex spolu se specificky komponovanou dělnickou kolonií a dalšími bytovými objekty. Tato práce však postrádala informace o nejstarších památkách v obci, kterými jsou fara s kostelem sv. Jana Křtitele. Jak sám autor uvedl, získání hlubších poznatků pro provedení stavební dokumentace a architektonického posouzení nebylo jemu umožněno. Bezdůvodným odmítnutím přístupu po předchozích příslibech ze strany správce, tj. farního úřadu v Boskovicích, tak došlo k výraznému snížení hodnoty této práce.

Na levou stěnu vstupního vestibulu základní školy byla 31. srpna instalována pamětní deska z roku 1897 považovaná za ztracenou s nápisem „Vystavěno na památku padesátiletého panování Jeho Veličenstva, císaře a krále Františka Josefa I. nákladem školní obce Svitávky roku 1897“. Po jejím nálezku na školní půdě v rozlomeném stavu na tři díly se její renovace ujala firma Kamenosochařství Zdeněk Zelinka. Po sestavení a nalepení na zpevňující podložku desku vyčistila a zachovala na ní původní ručně sekané a kolorované písmo.

Koncem srpna nás jako každý rok opustili naši čápi i se třemi mladými.

V sobotu 10. září se konal již 6. Svitávecký jarmark tradičních řemesel. Na náměstí hrála Boskovická kapela Zdeňka Jindry. Vystoupení Svatojánského chrámového sboru bylo tentokrát netradiční, protože repertoár tvořily lidové, country a folkové písně. Na jarmarku dále vystoupili: šermířsko-divadelní skupina SHŠ Victorius Tišnov, taneční skupina Body Rockers, skupina Vancoš se sokolnickou show, revivalová ABBA Chiquita a skupina Verona. Na večerní taneční zábavě hrála skupina Los-Cabbanos. Ve 21.30 předneslo seskupení Tortus de ignis ohňovou show.

V rámci jarmarku byl bez účasti původně ohlášeného hejtmána Jihomoravského kraje Michala Haška slavnostně otevřen nový průtah obcí směrem na Letovice v úseku od křižovatky na náměstí Svobody prolukou po zbořeném domě k železničnímu podjezdu v délce dvě stě sedmdesáti metrů. Celkové náklady, které hradila Krajská správa silnic, přesáhly sedm milionů korun a kromě stavby samotné silnice zahrnují i náklady na vynucenou přeložku prvního „Březovského vodovodu“.

Další výšlap pro dospělé uspořádalo místní mateřské centrum v sobotu 17. září, tentokrát na rozhlednu Babí lom. Cesta vedla z Adamova po turistické značce do Vranova s krásným Paulánským klášterem, který byl postaven v letech 1617-1633 knížetem Maxmiliánem z Liechtensteinu. Po prohlídce kostela se výprava vydala na samotnou rozhlednu. Rozhledna Babí lom je ve výšce 521 metrů a výhled do okolí byl překrásný. Cesta dále vedla do Lelekovic s návštěvou základů dávné tvrze a poté přes Útěchov zpět do Adamova.

Koncem září se začíná se stavbou lešení kolem kostela. Následně je odstraněna oprýskaná omítka, v listopadu proběhla oprava fasády a v prosinci bylo vyměněno laťování střechy nad kostelní lodí.

Dne 3. října uspořádalo MC Ferda další ročník „Drakiády“ na poli V Domkách za krásného slunečného počasí.

Od října bylo možno na úřadě městyse zakoupit kalendář pro rok 2012 s názvem „Významné osobnosti“ za 60 Kč, který vydal Městys Svitávka. Za uvedenou cenu byl přiložen jako dárek pořizovatele kalendář druhý. O kalendáři bude popsána samostatná kapitola dále.

Ve středu 2. listopadu splnil kronikář milou povinnost a předal osobně v Praze výše uvedený svitávecký kalendář těm, kteří jemu poskytli část informací, podkladů, případně fotografií. Navštívil v Košířích téměř devadesátiletého, ale vitálního Vojtěcha Řepku, synovce Františka Řepky, dále akademického sochaře Olbrama Zoubka v jeho ateliéru v Salmovské ulici na Novém Městě a v Dejvicích Zuzanu Novákovou, vnučku malíře Maxe Švabinského s jejím manželem, grafikem Václavem Ševčíkem. U všech se setkal s příjemným a dobrosrdečným přijetím. U Olbrama Zoubka strávil v ateliéru téměř hodinu poslechem vzpomínek na sochaře Zdeňka Palcra a jejich společnou práci na zámku v Litomyšli. Svitávka, rodiště Zdeňka Palcra, pro něj nebyla prázdným pojmem, bylo mu známo, kde se nachází a dříve, podle jeho vyjádření, kolem ní často jezdil autem do Brna. Mezi další, komu byl koncem listopadu kalendář kronikářem osobně za jejich spolupráci věnován, patří Hana Halasová, vdova po zemřelém synovi básníka Františka Halase, bydlící v Kunštátě a Karlu Dokulilovi z Mastníku u Třebíče, synovci P. Jana Dokulila, který o něm poskytl spoustu dalších informací.. Opravdu milá nejen povinnost!

Dne 7. listopadu nabouralo nákladní auto Tatra 815 do domu Karla Šmídy č.p. 14 při jízdě po místní komunikaci ze směru od kostela. Auto se zastavilo až asi tři metry hluboko v části rodinného domu, kde v tu chvíli naštěstí nikdo nebyl. Řidič vozidla zůstal zaklíněný a museli jej vyprostit hasiči pomocí hydraulických nůžek a další techniky. Škoda na domě se odhadovala na více než 1 milión korun. Pro rodinu bylo však nejdůležitější posouzení odborníkem, zda nebyla narušena statika domu a zda je bezpečné zde dál bydlet.

V ulicích Krátká, Fr. Řepky byla provedena finální úprava vozovek pokládkou živičného povrchu v celé délce těchto místních komunikací. Živičný povrch dostala nově také ulice Na Záhonech začátkem následujícího roku 2012.

V měsíci listopadu bylo započato s rozsáhlou opravou sálu Velké vily. V rámci této akce dojde během zimních měsíců k obnově původní parketové podlahy, zřízena bude nová elektroinstalace, nový nátěr dostanou dveře a okna v celé místnosti, nakonec dojde k vymalování celého sálu. Důležité je zmínit, že vše se odehrává po předchozím průzkumu a souhlasu památkářů. Pravděpodobná výše nákladů na tuto renovaci je 400 tisíc korun, přičemž polovinu bude hradit obec z vlastního rozpočtu. Druhá polovina je pokryta dotací z Jihomoravského kraje.

Půlnoční mši v místním kostele celebrouval kaplan Petr Košulič. Na mši vystoupil Svatojánský chrámový sbor s dílem Františka Kolaříka „Pastýřská mše“. Na Boží hod vánoční byla mše celebrována děkanem M. Šudomou a kostelem se nesly skladby Karla Steckera opět v podání místního sboru.

A jedna zajímavá informace na závěr získaná od místního spoluobčana - Miloše Kohoutka - v polovině letošního roku. Nakladatelství XYZ s.r.o. vydalo v loňském roce v Praze knihu vzpomínek nazvanou „VĚRA CHYTILOVÁ zblízka“, kterou jmenovaný zakoupil. Tato publikace vznikla na základě rozhovorů známé filmové režisérky s Tomášem Pilátem. Do dnešní doby nikdo z nás netušil, že její životní cesta ji krátce přivedla i do Svitávky. O jejím krátkém intermezzu u nás vypráví zkráceně autor následující:

„Další zastávka Chytilů (po Olomouci) byla ve Svitávce u Brna. Maminčin švagr, pan Adam, toho času ředitel ve Škodovce, tu koupil usedlost, něco mezi statkem a zámečkem, a potřeboval šafáře. Nabídl se Věřin otec – a místo získal. Vlastně to svému švagrovi všechno hlídal. Do školy to odtud měla Věra daleko, hodinu cesty lesem a polem. Bylo to psychicky, ale hlavně fyzicky náročná cesta. Podzimní počasí roku 1939 nebylo příliš vlídné, a tak se často brodila bahnem. Sepětí s krajinou bylo pro ni ohromné a příroda fascinující. Kolikrát cestou do školy potkávala v lese srnky...“

Tolik upravený a krátký úryvek. Místem pobytu Věry Chytilové byla samota Hodiška ve svitáveckém katastru, která obklopena lesem leží na přímce mezi Svitávkou a Bačovem a je od centra obce vzdálena vzdušnou čarou přibližně 3 km.

Nástěnný kalendář 2012

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI SVITÁVKY

V pořadí již třetí nástěnný kalendář Svitávky a její místní části Sasiny přinesl nevšední vzpomínku na dvanáct významných osobností rozličně spojených svým osudem s obcí. Někteří z nich se tu narodili a svými schopnostmi reprezentovali své rodiště v blízkém či značně vzdáleném světě, jiní tu buď přechodně, nebo trvale zakotvili a obec se jim stala novým domovem. Ať už realizovali své tužby, představy a sny kdekoliv, v každém případě po sobě zanechali nesmazatelné stopy.

Ne všichni měli tu možnost a štěstí naplnit zcela své poslání, dvěma z nich byly zmařeny životy během světových válečných konfliktů, dalšímu životní pout' předčasně ukončila tehdy nevléčitelná nemoc.

Jak už to tak bývá, není pravidlo bez výjimky. Tu v našem kalendáři představuje pro mnohé vzácná žena, přiřazená k předposlednímu měsíci v roce. Ačkoliv není zdejší rodačkou a v obci, mimo svých návštěv, neprožila žádnou část svého života, přesto jí toto významné místo na svitáveckém piedestalu nepochybně náleží – „svou Svitávku“ slovesně zvěčnila na stránkách krásné literatury.

Je důležité, zvláště v dnešní době, připomenout si jména těchto osobností, neboť se stala součástí historické paměti obce. Časem by se totiž mohlo stát, že neúprosně běžící čas překrývající staré a dávné události novými by jejich otisky postupně vymazal z povědomí nás všech i budoucích generací.

(Následující text k jednotlivým měsícům doplňoval jejich obrazovou část v podobě fotografií, kreseb nebo maleb.)

Leden - **Josefa Vejrychová** (roz. Dapeciová), (19. 2. 1851 – 7. 5. 1937)

Je známá především z obrázků Maxe Švabinského a svého syna Rudolfa. Narodila se ve Svitávce, rodné příjmení měla po italských předcích. Po ukončení školy zůstala doma s matkou a pomáhala jí s šitím jemného prádla a šatů. V devatenácti letech se provdala za Rudolfa Vejrycha, vozmistra Společnosti rakousko-uherské státní dráhy, který toho času bydlel ve Skalici nad Svitavou. Po svatbě se odstěhovali a několikrát změnili místo svého pobytu. Měli spolu čtyři děti, tři z nich – Karel, Rudolf a Eliška – se dožily dospělosti. Nedostatek vyššího školního vzdělání, který silně pociťovala, si soustavně doplňovala četbou. Měla literární nadání, začala básněmi, prózu tvořila v pozdějších letech. Od italské matky svého muže, která s nimi později žila, se naučila jejímu jazyku do té míry, že jím nejen mluvila, ale v italštině četla i knížky a časopisy. Některé časopisecké povídky přeložila do češtiny, její literární práce byly otiskovány v různých periodikách. Z prozaických prací ji nejvíce proslavily dvě knížky – *Jak bývalo v Kozlově* a *Ze starých časů*, kde se ve svých vzpomínkách vrací do rodné Svitávky a v krátkých črtách popisuje život a události odehrávající se v obci v době svého dětství a mládí. Zemřela v Kozlově a je pochována na tamním hřbitůvku v rodinném hrobě.

Únor - **František Řepka** (23. 2. 1890 – 15. 2. 1942)

Pocházel z Železnice u Jičína. Jeho rodinná výchova v duchu vlasteneckém a studia na jičínském učitelském ústavu probudily již v mladém studentovi „*živou touhu vyorat na půdě národní práce brázdu co nejhlubší*“. Do Svitávky přišel roku 1912 a po čase se stal řídícím učitelem na obecné škole. Oživil a plně rozvinul činnost místního Sokola, kde jako náčelník vedl všechny věkové složky a současně vychovával nové cvičitele. Řepkovým trvalým památkem se stala budova zdejší sokolovny. Půjčku na její stavbu, která trvala šest měsíců a čtrnáct dnů, splácel výtěžkem z různých kulturních vystoupení sokolského divadelního souboru a pěveckého sboru, veřejných cvičení a tělovýchovných akademií, které organizoval a zajišťoval. Sám hrával loutková představení pro děti. Od roku 1922 byl náčelníkem sokolské župy Krále Jiřího, členem předsednictva župy, členem cvičitelského sboru, důvěrníkem v okrsku Boskovice. Byl všestranně veřejně i politicky činný v obecním i okresním zastupitelstvu. Za svoji činnost byl 8. října 1941 ve svém bytě na náměstí Svobody č. 124 zatčen gestapem. Toho rána jej manželka, dcera a syn viděli naposledy. Následovalo věznění s výslechy a nakonec cesta do Osvětimi. Tam jej během několika hodinového večerního apelu za krutého mrazu ukopali dozorcí k smrti. Po válce obdržel in memoriam Československý válečný kříž. K uctění jeho památky je ve Svitávce pojmenována ulice.

Březen – **Leopold Špulák** (25. 11. 1923 – 2. 3. 1950)

Narodil se ve Svitávce do rodiny válečného invalidy a trafikanta Leopolda Špuláka na ulici Komenského č. 36. Po ukončení školní docházky začal studovat hru na flétnu u profesora H. Kašlíka na brněnské konzervatoři, kterou absolvoval roku 1946. Ještě před ukončením studií získal angažmá v symfonickém Orchestru Československého rozhlasu v Brně, kde se uplatňoval i jako sólista. Kromě virtuózní techniky vynikal i neobyčejně krásným tónem, což mu zajistilo místo sólového flétnisty v České filharmonii. Zúčastnil se s ní v roce 1946 dvou samostatných zájezdů do Francie a Švýcarska. V letech 1945-46 hrál pohostinsky 1. flétnu ve studentském symfonickém orchestru gymnázia

v Boskovicích. Pouhý rok působil jako externí učitel hry na flétnu na brněnské konzervatoři. Jeho pedagogické působení i slibnou hudební kariéru roku 1947 ukončila v té době těžko léčitelná tuberkulóza, které nakonec podlehl. Je pohřben v horní části svitáveckého hřbitova.

Duben – **František Halas st.** (15. 4. 1880 – 2. 11. 1960)

Vstoupil rovněž do historie jako literát, i když ne tak významně jako jeho syn. Narodil se na Sasině v domku č. 26 jako jeden ze sedmi sourozenců, z nichž nakonec zůstal sám. Jako textilní dělník pracoval střídavě ve Svitávce a v Brně. Od dětství, které prožil v neuvěřitelné bídě – v osmi letech mu zemřel otec – byl s touto moravskou metropolí silně spjat. Je autorem tří pozoruhodných vzpomínkových knih – Kemka, Bez legend a Máje a prosince. Protože jeho celý život byl veskrze proletářský, lze po jejich přečtení pochopit, proč se z něj stal radikální socialista. Svě si prožil i za 1. světové války, kdy strávil tři roky v ruských zajateckých táborech. Po té vstoupil do československých legií a absolvoval s nimi sibiřskou anabázi. Byl z nich však vyloučen a pět měsíců svými krajany vězněn. Jeho další život mezi dvěma válkami se skládal z krátkodobých pracovních poměrů, častého věznění za politickou činnost a období nezaměstnanosti. Byl nejen svéráznou postavou dělnického hnutí, ale také svérázným kronikářem doby. Zápas dělníků za lidštější svět zobrazil ve svých knihách neobyčejně plasticky, byl jeho přímým a aktivním účastníkem, uznávanou osobností. Svého syna Františka přežil o jedenáct let.

Květen – **Ludvík Švacara** (29. 5. 1894 – 16. 6. 1918)

Narodil se do rodiny svitáveckého obuvníka, později barvíře v Löw-Beerově továrně, na ulici Komenského č. 15. Do učení na řezníka a uzenáře nastoupil v tehdy největším uzenářském závodě Josefa Havelky v Boskovicích. Díky svojí šikovnosti brzy vynikal nad staršími tovaryši. V Boskovicích se stal členem Sokola, z něhož odcházely do života povahy národně a demokraticky vyhrazené s vlasteneckým cítěním. Po vypuknutí 1. světové války nezapomněl ani v rakouské armádě, ani později v zajetí, na bratrství a ideje získané sokolskou výchovou. Zařadil se tak mezi mladé nadšence, odhodlané zemřít nebo zvítězit za spravedlivou věc našeho národa. Na italské frontě bez zaváhání vstoupil do legií a během bojů na Montellu se 15. června 1918 dostal do zajetí. Následujícího dne s německo-maďarsko-italským označením „Zrádce“ byl za doprovodu polního kurátora odveden společně s dalšími pěti českými legionáři na místo poprav. Na jeho trvalou památku byla ve Svitávce pojmenována ulice.

Červen – **Fritz Löw-Beer** (1. 7. 1906 – 17. 1. 1976)

Žil ve vlastním světě díky svému zaujetí asijským uměním. Patřil k jeho prvním sběratelům v Evropě, postupem času se stal jedním z předních znalců v této oblasti umění a jeho sbírka dosáhla světové úrovně i věhlasu. Narodil se ve Svitávce do rodiny Benno Löw-Beera jako nejstarší ze tří sourozenců, o které se staraly tři guvernanky pocházející z Anglie, Francie a Rakouska; přirozeně tak vyrůstal v trojjazyčném prostředí. Odmalička miloval rychlá auta, v dospělosti se svým mercedesem podnikal daleké cesty po Evropě. Provoz jeho továrny zajišťoval ředitel. V den vypuknutí 2. světové války se nacházel se svojí ženou Marianne na britském osobním parníku Athenia, ten byl dva dny po vyplutí z Glasgowa torpédován německou ponorkou. Oba potopení lodi přežili a koncem roku již byli v Kanadě, později v USA. V roce 1952 se na

čas usadil v Římě. Při svých evropských cestách poznal v Řecku svoji druhou ženu Jeanine. Rád zajížděl do Svitávky, kde se stýkal s bývalými přáteli i zaměstnanci firmy. Zemřel v Paříži a je pohřben na nejvýznamnějším pařížském hřbitově PèreLachaise. Roku 1978 získalo celou jeho rozsáhlou sbírku Linden Museum ve Stuttgartu.

Červenec – **P. Jan Dokulil** (13. 7. 1910 – 1. 2. 1974)

Katolický kněz, básník, esejista a překladatel, rodák z Mastníku u Třebíče. Vysvěcen na kněze byl 5. července 1935 v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla na Petrově, po té působil krátce v Protivanově, následně v třebíčské bazilice sv. Prokopa a v Měříně. Roku 1937 byl ustanoven administrátorem, později farářem v Uhřínově, kde se během 2. světové války zúčastnil odboje. Postavil zde novou faru, z ní v roce 1950 za dramatických okolností unikl StB. Po sedmiletém skrývání byl zatčen v Kamenici u Jihlavy a odsouzen k dvanácti letům vězení. K přerušení výkonu trestu ze zdravotních důvodů došlo po sedmi letech, obnoveným soudním řízením byl plně rehabilitován. V lednu 1968 přišel na faru do Svitávky, kde se současně s duchovní činností pustil do dodnes nejrozsáhlejší novodobé opravy kostela sv. Jana Křtitele včetně jeho interiéru. Opravné práce z velké části hradil z vlastních finančních prostředků. Do roku 1948 mu vyšly čtyři básnické sbírky – „Křížové dni“ (Akord, Brno 1935), „Tvým slovem“ (Mlntrich, Praha 1937), „Lidský život“ (B. Rupp, Praha 1940, „Tváří v tvář“ (Vyšehrad, Praha 1947 – a řada překladů, po té již nesměl publikovat. Posmrtně byly vydány dosud nepublikované „Verše z pozůstalosti“ (1994) a útlé prozaické dílko „Loučení – Vzpomínky na mládí“ (1995), jehož text psal na sklonku svého života ve Svitávce. Je pohřben ve společném hrobě kněží na svitáveckém hřbitově.

Srpen – **Max Löw-Beer** (* 1829 – 31. 5. 1887)

Syn Mosese, zakladatele firmy *Moses Löw-Beer* vyrábějící ve Svitávce vlněnou přízi. Narodil se v Boskovicích a do otcovy továrny vstoupil ve svých čtrnácti letech. Pílí a houževnatostí se mu podařilo vyniknout a zděděný podnik rozšířil ve významnou vlnářskou firmu. V roce 1862 postavil továrnu v Brně na Čechyňské ulici č. 20, 1876 továrnu v Zaháni v Prusku a 1870 cukrovar v Ungereigen. Měl zásluhy na zavedení výroby levného textilního zboží v Rakousku. Odchodem sourozenců Josefa a Šalamouna z firmy se stal jejím jediným majitelem. Po smrti, která jej zastihla v Mariánských Lázních, převzali podnik vdova Paulina a syn Rudolf. Na rozšíření firmy se po roce 1888 podíleli bratři Benno a Alfred, ta se stala jednou z největších svého druhu v Rakousko-Uhersku a následně v Československu. Hlavní sídlo firmy reprezentované v následujících letech noblesní budovou Velké vily bylo ve Svitávce, pobočky pak měla v Brně a ve Vídni.

Září – **Zdeněk Palcr** (3. 9. 1927 – 12. 7. 1996)

Patřil k silné generaci výtvarníků, kteří nastoupili na vysoké školy hned po 2. světové válce, stihli ještě studovat u významných představitelů meziválečné moderny předtím, než odtud byli po roce 1948 vypuzeni, a od konce padesátých let se podíleli na mohutném vzepětí českého umění, které trvalo po celé následující desetiletí. Narodil se ve Svitávce v domku č. 132 na ulici Jiráskova, od 30. let rodina žila v Brně. V roce 1945 byl přijat v Praze do pražského ateliéru profesora Josefa Wagnera na Vysoké škole uměleckoprůmyslové, tu absolvoval roku 1950, v letech 1948–49 pobýval na stáži na Akademii výtvarných umění v Sofii v Bulharsku. Od roku 1957 byl členem skupiny Máj

jako významný představitel moderní české plastiky, typické byly jeho figury komponované na vertikále. Kromě volné sochařské tvorby vytvářel od počátku 60. let filmové plakáty, některé z nich - např. Formanovy Lásky jedné plavovlásky - patří k nejvýznamnějším plakátům 60. let. Osvojil si také znalosti restaurování kamenných plastik a renesančních sgrafit. Od roku 1974, společně s vedoucím skupiny Olbramem Zoubkem a režimem stejně postižených výtvarníků Václavem Boštíkem a Stanislavem Pohrázským, se sedmáct sezón spolupodílel na zakázce oprav a restaurování sgrafitového pláště litomyšlského zámku. V roce 1999 byl díky své výjimečnosti celý litomyšlský zámecký areál zapsán na Seznam světového dědictví UNESCO.

Říjen – **Hubert Kovařík** (27. 10. 1888 – 21. 7. 1958)

Rodák z Břeclavi, v letech 1905-8 studoval na keramické škole ve Znojmě, odtud přešel na uměleckoprůmyslovou školu do Vídně. Po vzniku československého státu opustil slibně se vyvíjející vídeňskou kariéru a vrátil se do vlasti. V roce 1920 se stal spoluzakladatelem *Kunštátské keramiky* v Kunštátě, o dva roky později vedoucím keramického oddělení na Živnostenské škole v Letovicích. Současně si zařídil ve Svitávce na ulici Fr. Řepky v domě č. 258, který koupil, vlastní *Umělecko keramické dílny Hubert Kovařík*. V nich se soustředil spíše na keramiku figurální a užitkovou. Nevyčerpatelným tématem tvorby mu byla především ženská postava v různé míře stylizace a dynamice pohybu. V druhé polovině 20. let se prezentoval svojí tvorbou na několika domácích i zahraničních výstavách – roku 1925 získal v Paříži čestný diplom, v belgickém městě Liége obdržel v roce 1930 zlatou medaili v oboru keramického průmyslu. V letech 1928-29 se zúčastnil prestižní Mezinárodní výstavy keramického umění v New Yorku, Philadelphii, Clevelandu, Detroitu a dalších severoamerických městech. Od roku 1932 se věnoval výhradně malířství. Angažoval se v místní TJ Sokol a zúčastňoval se divadelních představení sokolských ochotníků, pro která navrhoval a vyráběl kulisy. V jeho domě se scházela intelektuální společnost. Spřátelil se s Fritzem Löw-Beerem, díky jehož finančnímu zajištění mohli společně i s malířem Františkem Řehořkem jezdit po mnoha evropských galeriích a památkách. V roce 1955 se přestěhoval společně s rodinou MUDr. Dosoudila do Mariánských Lázní, o tři roky později v Praze umírá a je pohřben na kunratickém hřbitově.

Listopad – **Eliška Švabinská** (19. 11. 1878 – 10. 8. 1967)

Narodila se v Podmoklech nad Labem, dnes části Děčína, známe ji spíše pod zdomácněným jménem Ela. Je autorkou románu „Vzpomínky z mládí“, kde v úvodní části barvitě popsala životní příběhy svých předků žijících ve Svitávce, kam sama ráda příležitostně jezdila za svými přáteli a známými. Její osudové setkání s malířem Maxem Švabinským na Národopisné výstavě v Praze bylo završeno 2. června 1900 svatebním obřadem v Litomyšli. Hostina se konala v Kozlově, v malé chaloupce, kterou Vejrychovi koupili. Ta jim v krajině obklopené lesy pravidelně během letních období poskytovala přístřeší a zázemí plné pohody, Max zde vytvořil svá nejznámější malířská díla. Romanticky založená Ela se stala jeho velkou inspirací, nespočetněkrát mu stála modelem a je ztvárněna na celé řadě obrazů a kreseb. Jejich společná životní cesta se po roce 1919 však rozchází. Za války byla aktivní členkou protifašistického odboje a Kozlov se stával útočištěm i místem schůzek pronásledovaných odbojových pracovníků. V únoru roku 1943 byla za tuto činnost zatčena a dva roky vězněna v koncentračním

táboře v Ravensbrücku. Zemřela v Praze, kozlovský hřbitůvek se stal místem jejího posledního odpočinku.

Prosinec – **Jaroslav Dvořáček** (18. 12. 1908 – 20. 8. 1980)

Narodil se na Sasině v náhradním prostředí dosud stojícího železničního strážního domku jako syn hospodského, kterému tu noc hospoda, v níž i bydleli, lehla popelem. Otec našel práci a ubytování v Brně, k němu se celá rodina později přestěhovala. Kreslířské nadání jej přivedlo do učení na písmomalíře, díky svému talentu následně absolvoval Školu uměleckých řemesel v Brně, obor grafika a sochařství, po té Akademii výtvarných umění v Praze u prof. Loukoty a Nechleby. V době hospodářské krize se vrátil do Brna a založil si vlastní rodinu, zde žil až do své smrti. Byl členem Spolku výtvarných umělců Aleš, v poválečných letech výtvarným redaktorem deníku Rovnost, pedagogicky působil na Škole uměleckých řemesel v Brně a na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Hledal a nacházel nové výrazové prostředky, přešel k náročnějším technikám, jako jsou lepty, suchá jehla, litografie. Nejčastějšími tématy grafických prací, převážně figurativních, byla práce lidí na polích, jejich odpočinek a rodinný život.

Rozpočet 2011

Rozpočtové příjmy celkem	85 698 500,- Kč
Rozpočtové výdaje celkem	84 417 100,- Kč
Rozdíl	1 281 400,- Kč
Rezerva z minulých let	9 189 915,99 Kč
Rezerva r. 2011	1 281 400,00 Kč
Rezerva pro budoucí období	10 471 315,99 Kč

Narozené děti 2011

Z důvodu zákona o ochraně osobních údajů tyto informace nejsou veřejné.

Odešli tam, odkud není návratu

Z důvodu zákona o ochraně osobních údajů tyto informace nejsou veřejné.

Zápisy do pamětní knihy

24. 5. 2011 – zápis při příležitosti dokončení a předání bytového domu č. 530
10. 9. 2011 – Slavnostní otevření nového průtahu náměstím a napojení na komunikaci III/37420 v nové trase
24.9.2011 – pamětní zápis vítání občánků (11 dětí)
23.10.2011 – pamětní zápis vítání občánků (11 dětí)

Svitávka v datech

Statistika k 31.12.2011

Počet obyvatel celkem	1740
- z toho muži	848
- z toho ženy	892
Průměrný věk obyvatel	40,0
- mužů	38,3
- žen	41,5
Počet obyvatel dle věku	
- do 14 let	287
- 15-64 let	1177
- nad 65 let	276

Základní škola - školní rok 2010/2011

Základní údaje:

V září nastoupilo do první třídy 20 dětí. Počet absolventů 12. Na 4leté gymnázium nastoupili dva žáci, na SOŠ sedm a na SOU tři žáci.

Školu navštěvovalo v tomto školním roce celkem 146 dětí (z toho 92 na prvním stupni a 54 na druhém stupni).

Jídelnu ve škole navštěvuje 118 žáků a 19 zaměstnanců školy. Školní družinu navštěvuje 30 dětí.

V letošním roce prospěli všichni žáci. Druhý stupeň z chování měli čtyři žáci.

Složení pedagogického sboru:

Ředitel: Mgr. Aleš Antl
Zástupce ředitele: ing. Hana Podloucká
Výchovný poradce: Marcela Langrová

1. třída: Daniela Mašková
2. třída: Mgr. Jana Koudelková
3. třída: Mgr. Iva Paráková
4. třída: Mgr. Miroslava Pořízková
5. třída: Marcela Langrová
6. třída: Mgr. Jitka Sobotková
7. třída: Mgr. Stanislava Řehulová
8. třída: Andrea Němcová
9. třída: RNDr. Miluše Šebková

Bez třídnictví: Mgr. Jana Paráková

Ze života školy:

Ve středu 20. října se žáci školy zúčastnili okresního přeboru ve stolním tenisu v Blansku. Družstvo starších žáků – David Peterka a Vít Hanák – obsadili 2. místo.

V pátek 12. listopadu se škola zúčastnila vyhlášení vítězů výtvarné soutěže v Boskovicích na téma „Den bez aut“. V kategorii tříd obsadila škola 2. místo, v kategorii jednotlivců se umístila Vendula Leflerová na 3. místě.

Na přelomu února a března se konal lyžařský kurz, tentokrát v Hynšicích pod Sušinou na východních svazích Kralického Sněžníku.

V okresním kole vybíjené mladších dívek, který se konal 13. dubna 2011, se zúčastnilo 10 družstev. Naše děvčata skončila na třetím místě.

Prvňáčci v rámci projektu „Už jsem čtenář aneb výtvarná dílna s akademickým malířem M. Koktem“ navštívili místní knihovnu. Děti si pod vedením pana malíře vyzkoušely grafickou techniku.

Okresní přebor 4. a 5. tříd ve vybíjené „Preventan Cup 2011“ se konal na ZŠ T. G. Masaryka v Blansku. Ve velké konkurenci žáci naší školy vybojovali druhé místo.

3. května se škola zúčastnila celostátní soutěže ve finanční gramotnosti. Celkem se přihlásilo přes 40 000 soutěžících ze 700 škol. Z každého kraje byli vysláni žáci, kteří zvítězili v kole školním, okresním i krajském. Za naši školu to byli Radek Dvořáček, Simona Kotková, Nikol Wetterová a Karolína Mašková. Tým naší školy byl zařazen do 1. semifinálového kola, ve kterém se sešlo celkem sedm družstev. Získali nakonec čtvrté místo a v celkovém pořadí skončili na šestém místě ze 14 krajů ČR.

Škola se zapojila do celostátního projektu „Celé Česko čte dětem“. Školu navštívila Marie Grulichová, která dětem 1. a 3. ročníku předčítala úryvky z knih. Tomáš Šacher přečetl pověst O Hradisku.

Žáci 1. ročníků se zúčastnili sportovní olympiády ve Velkých Opatovicích. Z celkem 26 škol se naše ZŠ umístila na krásném 4. místě. Adam Hanák přivezl stříbro za hod kriketovým míčkem a Terežka Petru hned tři medaile – ve skoku z místa a v hodu kriketovým míčkem bronzovou a stříbrnou v atletickém čtyřboji.

Dne 8. června žáci 4.-9. třídy navštívili v Boskovicích program „Čína – říše mocného draka“ v rámci projektu Planeta země 3000.

Rekonstrukce a opravy budovy školy:

- vymalování 2 tříd, chodby a WC v přízemí, tělocvičny, kanceláře
- vybavení 6. a 8. třídy výškově stavitelným nábytkem
- během prázdnin byla škola vybavena novou audiovizuální technikou, interaktivní tabulí a novými počítači z dotace fondů EU.

Ostatní plánované rekonstrukce byly odloženy z důvodu zateplení budovy školy. Očekává se snížení nákladů na energie o 20 – 25 %. Škola získala novou fasádu a stala se dominantou městyse.

Obecní knihovna

Stav k 31. 12. 2011

Knihovna je otevřena 7 hodin týdně. Knižní fond tvoří celkem 10 246 svazků. Z toho 2679 naučné literatury a 7567 krásné literatury.

Počet čtenářů: 318, z toho 116 do patnácti let.

Přírůstky – 466 knižních jednotek v celkové hodnotě 21120,- Kč. Úbytky 1083 knižních jednotek.

Výpůjčky v uplynulém roce: 11 136 knižních svazků.

Knihovna uspořádala 7 vzdělávacích a kulturních akcí pro veřejnost.

Svatojánský chrámový sbor

O třetí květnové neděli se sbor vydal na pozvání duchovního správce farnosti děkana P. Pavla Kafky (bývalého faráře v Kunštátě, Sebranicích a ve Svitávce) do jihomoravských Hustopečí. Vystoupil v kostele sv. Václava. Varhanní doprovod zajistila Lenka Fojtová a Tomáš Jeřábek.

Letošní 14. nesoutěžní přehlídku chrámových sborů Sborování 2011 připravila Musica Sacra Brno ve spolupráci s Římskokatolickou farností Sloup v Moravském Krasu. Na akci vystoupilo celkem 8 chrámových sborů. Repertoár našeho sboru tvořil kánon „Aleluja“ autora W. Boyceho a Říhovského „Missa Loretta“.

Boskovický pěvecký sbor Janáček slaví letos 65 let své existence. U této příležitosti se v boskovické sokolovně konala slavnostní akce, na které vystoupilo pět pěveckých sborů. Nejpočetnější byl sbor NOTA z gymnázia, který čítá 52 hlasů. Jako hostující vystoupil letovický Carpe diem, který vystřídaly „Extrémní smyčce“ pod vedením Tomáše Pléhy. Poté vystoupil náš sbor pod vedením L. Koryčánkové, který tentokrát

(podobně jako na jarmarku) vyměnil klasický repertoár a zazpíval lidové a country písně. Na závěr akce vystoupil samotný sbor Janáček se sbormistrem Tomášem Pléhou.

Již tradičně se před svátkem sv. Cecilie – patronky chrámových hudebníků – sjeli z celé brněnské diecéze varhaníci, sbormistři a zpěváci do katedrály sv. Petra a Pavla v Brně. Na začátku byly se všemi secvičeny skladby „Ó spasitelná hostie“ a „Ó slavná Panno Maria“ z Božanova kancionálu v úpravě Bohuslava Korejse. Poté proběhla mše svatá. Po skončení mše zazpívaly všechny přítomné sbory nacvičené písně pod vedením sbormistra Ondřeje Múčky.

11. prosince vystoupil sbor v Dolních Dunajovicích v okrese Břeclav na mši v kostele sv. Jeronýma. Vystoupení tvořily skladby z „Missa Loreta“ od Adalberta Říhovského a Korejsova úprava „Ó spasitelná hostie“ a „Ó slavná Panno Maria“. Na závěr to byla Schubertova „Zum Sanktus“. Po mši se sbor přesunul do Pasohlávek, kde při dopolední hlavní mši v kostele sv. Anny zopakoval dolnodunajovický repertoár. Sbor vedla Leontina Koryčánková, na varhany doprovázel Jiří Pohl.

Ochotnické divadlo Svitávka

Divadlo uspořádalo v lednu v sokolovně Dětský maškarní karneval. V březnu 11. maškarní ples. Na tomto plese byl za čestného člena spolku pasován Petr Dvořáček, který již několik let představuje svitáveckého Mikuláše.

Na sobotu 4. června připravilo Ochotnické divadlo Svitávka společně s Myslivečským spolkem Svitávka u příležitosti Dne dětí pohádkové odpoledne. Dostalo název „Pojďte s námi do pohádky: S čerty nejsou žerty“. Na startu se zaregistrovalo 92 dětí, na které dále čekala pohádková cesta ke koupališti a zpět, kde potkávaly různé pohádkové bytosti a plnily zajímavé úkoly. Akce byla zakončena v parku, nechyběl skákací hrad a trampolína.

V sobotu 8. října 2011 spolek ve spolupráci s Hasiči městyse Svitávka pořádal Dýňovou slavnost spojenou s lampiónovým průvodem Svitávkou. I přes nepřízeň počasí se sešlo v parku asi 50 dětí v maskách dýně. Zahrály si různé hry, zatancovaly si a když se setmělo, vyrazily za doprovodu svých rodičů na lampiónový pochod. Cestou na účastníky čekalo strašidelné překvapení v podobě duchů, oběšence nebo vodníka.

Ochotnické divadlo se s Dětským divadelním kroužkem zúčastnilo nesoutěžní přehlídky amatérských divadel ve Vanovicích s loňským představením „Ať žijí duchové“.

Pátý prosinec již tradičně patří Mikulášovi a jeho družině, který přijde do Svitávky rozsvítit vánoční strom. Novým bodem akce však byla scénka, pohádka, kterou přichystali členové Sboru dobrovolných hasičů Svitávka s názvem „Jak čerti v pekle zaspali návštěvu Luciferky“.

ŽUPA KRÁLE JIŘÍHO

Uskutečněné akce v roce 2011:

19. února se konal XVI. Sokolský ples. Hrála skupina „Magnum“, předtančení taneční studio Patrika Ujezského.
27. února - doškolovací seminář aerobiku
13. března – nácvičný sraz sletové skladby pro rodiče s dětmi „Muzikantova písnička“ v Praze
1. dubna – tradiční setkání pamětníků v klubovně s vystoupením rodičů s dětmi a žactvem. V tento den proběhla také valná hromada spojena s besedou pro pamětníky.
16. dubna se ve Svitávce uskutečnil seminář „Cvičíme zdravě“ s lektori – cvičitelem Jarkem Kučerou a fyzioterapeutkou Ludmilou Rakovou. Spolupředatelem akce byla Župa krále Jiřího Boskovice.
8. května TJ společně se ZŠ, MŠ, ZUŠ a kulturní komisí uspořádal oslavu svátku matek v sokolovně.
19. června – 12ti členné družstvo se zúčastnilo župních lehkooatletických závodů žactva a získali 2. místo.
- Červenec – putování turistického kroužku po Beskydách.
16. srpna se konal náborový tenisový turnaj pro děti do 9 let.
27. srpna se na tenisových kurtech v areálu sokola hrál župní tenisový turnaj za účasti TJ Adamov, Boskovice, Rájec-Jestřebí a Svitávky. Svitávecký tým turnaj vyhrál.
17. září uspořádal sokol akci „Sokolení“ – odpoledne plné her pro děti i dospělé. Celkem se akce zúčastnilo 28 dětí a 18 dospělých. Ve stejný den proběhly „Sokolské plavby“ po Vltavě, kterých se za odměnu zúčastnila vybraná skupina členů TJ.
25. září byl 2. nácvičný sraz sletové skladby „Muzikantova písnička“ v Tyršově domě v Praze
23. září v 10 hodin od sokolovny ve Svitávce odstartovala „Sletová štafeta“ – sletová poselství se přinesou ze všech žup do Prahy do 25. září a zahájí tak celý sletový rok. Motto akce je „Let', sokole, let', ať se zdaří slet!“
- Říjen – turistická vycházka na Babí lom nad Adamov.
- Listopad – začátek nácviku druhé sletové skladby pro ženy.
7. prosince – Mikulášská nadílka pro rodiče s dětmi a žactvo. Účast 32 dětí.
- Stolní tenis: dvě družstva hrají okresní přebor v kategoriích muži a dorost.

Myslivecký spolek

Myslivecký spolek má k letošnímu roku 20 řádných a 3 čestné členy. Kromě plesu a poslední leče spolek připravil ve spolupráci s místním divadelním kroužkem vycházku do přírody.

V jarním měsících členové pomáhali ZD Sebranice se sběrem kamení na polích. V červnu proběhlo ošetření lesních stromků v majetku obce včetně sečení trávy. V průběhu roku byla prováděna údržba mysliveckého zařízení a stavba nových kazatelen.

Plán odlovu byl v letošním roce beze zbytku splněn. Co se týče škodné, bylo uloveno 11 ks lišek, 14 ks kun, 1 jezevec a 3 vrány.

Příjmy spolku v letošním roce činily 47 576 Kč (výtěžek z plesu, poslední leče a grant městyse). Výdaje, které z větší části tvoří nákup krmiva na dokrmování zvěře v zimním období, činily 42 152 Kč.

MC Ferda Svitávka

MATEŘSKÉ CENTRUM

MC Ferda se zapojilo do rozsáhlého projektu tří místních akčních skupin – MAS Lysicka, Boskovicka a Poličska – s žádostí o dotaci na technické vybavení zázemí nejrůznějších právních subjektů. Projekt byl úspěšný a našemu centru se podařilo získat finance na nové vybavení místnosti, kterou užívá na obecním úřadu Svitávky.

Kromě pravidelného programu a akcí uvedených v přehledu událostí uspořádalo MC ve dnech 31. března – 2. dubna v prostorách sálu OÚ další jarní burzu oblečení, hraček a potřeb pro děti, na podzim také burzu zaměřenou na zimní oblečení a vybavení.

Ve spolupráci s laktační poradkyní proběhlo v herně MC několik přednášek na téma mléčné výživy, péče o dětský chrup, očkování, pitný režim kojenců a další. MC navázalo spolupráci také s paní Blankou Matuškovou – majitelkou prodejny Všehodílna v Boskovicích. Společně uspořádaly několik kurzů tvoření pro maminky - kurz ketlování, tvorba korálek z fimo hmoty a kurz plstění.

Sálová cyklistika

text

SK Moravan Svitávka

text

Sbor dobrovolných hasičů Svitávka

text